

உ
சீவமயம்

அமரர் திருமதி சுயம்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை

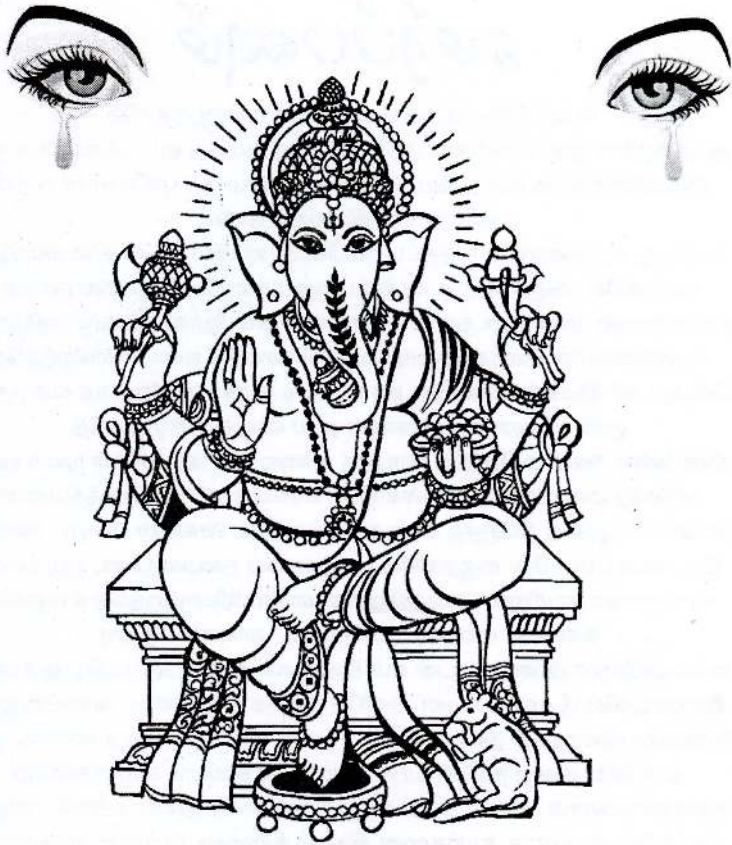
அவர்கள் தம் அருள் தரு

நினைவஞ்சலி

31^{ம்} நாள் இராகமாகலை

31.01.2017

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

அமரர் திருமதி
ஐயம்பிள்ளை சீனிப்பிள்ளை
அவர்கள் தம் அருள் தரு நிகைவஞ்சலி
இராகமாகை
31^{ம்} நாள் நிகைவு மலர்
31.01.2017

சுதர்ப்பணம்

பெயர்நிலை பூவுலக வாழ்வின் இல்லறந்தனில்
துயர் அறியா தூய வேளாண் குடிப்பெற்றோர் தமக்கு ஏய நல்வழி காட்டிடு
திருமளெனவந்த எம் தாயே கொண்டிருகலம் தழைக்கவென கூறிடு
நல்லறமாம் இல்லறம் தனில்
பண்புறு பரம்பரையில் வந்திட்ட எம்கோமான் பிதாதனை அணைந்தே
கண்ணில் அருள்பெருக வழிபட்ட கஜமுகனாம் விநாயகனருளால்
திண்ணமான மனமுடைத்தாய பண்பாளன் எம்பிதாவுடன் கூடி மகிழ்ந்தே
பெண்மையின் இலக்கணமாய் வாழ்வு கண்மே எமை ஈன்றெடுத்தே
இன்பமுடன் இப்புவிமெச்ச சீராட்டிப் பாராட்டி அறிவு தந்தேவாழ வைத்தாய்
துன்பமில்லா வாழ்வுகாண தூய வாழ்வு தேடித்தந்தே
அன்பினில் அகம் மகிழ்ந்தே வாழ்ந்த காலை நன்மை காண் நலம் வாழ
நனிவுறு மணவாழ்வு எமக்களித்தே அன்பான பேரர் பேர்த்தியரைக்
கண்டே மகிழ்ந்தே நீயிருந்த காலை செல்வத்துட் செல்வம் பொருட் செல்வம்
தேட எமை எட்டவே அனுப்பியே வாழ்காலை நல்மனமுடை நம்பனாம்
எம்பிதாவும் நாளிலும் பொழுதிலும் உணைப்பிரியாதிருந்தே சொல்லிய
சுகங்கள் எல்லாம் உன்னைக் காணவைத்தார்
எல்லையில்லா ஆனந்தமுடன் எம் இதயமும் இன்புற்றே மகிழ்ந்தகாலை
இல்வாழ்வில் நீ கண்ட பயன் இனிதே முடிக்க எண்ணிய காலனவனும்
தொல்லை நிறைதுயர் நிறை விதி வசத்தின் விளைவு காண வைக்க நல்ல
உள்ளம் நிறை நனி சிறப்புக்கண்ட உன்தனைக் கவர்ந்ததாலே
அல்லல்கொண்டே அப்பா அலமலந்து ஏங்க அவர் நிலை கண்டே நாடும்
சொல்லில் அடங்காத் துயர்தனை இதயம் நிறைக்க பொற்புறு மாதாவாம்
உனை நினைத்தே எம் வாழ்நாள் தோறும்
வற்றாத கண்ணீருடன் வாழ்ந்துமே நினைத்திருப்போம்
கற்புறு அன்னையும் காலன்வழி சென்றதனால் கலக்கமுற்றே நாடும்
தற்பெருமையில்லா தகவுடைமாதாவை நினைந்தே சிற்பரன் பாதம் நாடி
சீரிய அருள் வேண்டியே மற்றவர் மனம் நிறை மாதாவின் பாதக்கமலத்தில்
எம் நினைவு கண்ணீர் அஞ்சலிகளை காணிக்கையாக்கின்றோம்.

ஆலங்கேன்
பூநகர்.

நினைவுகளை நினைவுகள்
அப்பாவுடன் ஆண், பெண் மக்கள்
மருமகர், மருகியர், பேரர்,
பேத்தியர்

சீந்தை நிறைந்த தாய்

மணிமகிழ

13

10

1945

கண்ணகிழ

01

01

2017

அமரர் திருத்த: ஐயம்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை

அவர்களின்
திதி நிர்ணய வெண்பா

தாய் தர்முகி ஆண்டது மார்கழித்திங்கள் பதினேழாம் நாள்
பாயும் வளர்பிறை பட்சம் திருதியையுடன்
-திருவோணம் தான் சேர
ஏய நல்மனதுடைத் திருமகளாம் சின்னப்பிள்ளைதானும்
தூயருள்தரு விநாயகனடி சார்ந்தார் காண்.

ஈழத்தின் வட மேற்காம் பொன்னகர்
என விளங்கிடு

பூநகரிப் பிரிவு சேர் ஆலங்கேணி
பதி வாழ்ந்த

உயர் சைவ வேளாண் குல திலகரென விளங்கிய
பேரர் பேர்த்தியர் இராமு பொன்னம்மா
வீரகத்தியர் சின்னப்பிள்ளை அவர்களின்
பேர்த்தியும் வேளாண் வித்தகர் திரு. திருமதி
கனகசபை பூரணம் தம்பதிகளின் சிரேஷ்ட
புத்திரியும் அவ்வூர் சேர் உயர் சைவ வேளாண் குல
மரபு வம்சா வழி வந்த ஐயம்பிள்ளை தன்
பேர்த்தியும்

திரு. அருணாசலம் கற்பகம் தம்பதிகளின்
மருமகளும்

மாண்புறு சமூக சேவையாளரும் சமாதான
ந்தவானுமாகிய

உயர்திரு ஐயம்பிள்ளை அவர்களின்
இல்லற வாழ்வின் பிரிய பத்தினியுமான
அமரர் திருமதி ஐயம்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை
அவர்களின் தேக வியோக யாக்கை குறித்த
திருவருள் நினைவஞ்சலி இராகமாலை.

தேவாரம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து .

முன்னம் அவனுடைய நாமம்கேட்டாள்
மூர்த்தி அவனிருக்கும் வண்ணம்கேட்டாள்
பின்னை அவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்
பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சியானாள்
அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்
தன்னை மறந்தாள் தன் நாமம்கேட்டாள்
தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன்றாளே

திருவாசகம்

நானேயோ தவம் செய்தேன்? சிவாய நம எனப் பெற்றேன்
தேனாயின் அமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானே வந்தெனக்கருள் செய்தான்
ஊனாயின் உயிர் வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே, வெறுத்திடவே!

திருவசைப்பா

ஒளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஒன்றே
உணர்வுதழ் கடந்ததோர் உணர்வே
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே
அளிவளர் உள்ளத்து ஆனந்தக் கனியே
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பேல்

திருப்பல்லாண்டு

ஆரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகனங்கி
யிரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் சிறந்து
பாரோர் தொல்புகழ் பாடியும் ஆடியும்
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புரானம்

மண்ணுல கத்தினில் பிறவி மாசற
எண்ணிய பொருளெலாம் எழுதில் முற்றறக்
கண்ணுத லுடையதோர் களிற்று மாமுகப்
பண்ணவன் மலரடி பணிந்து போற்றுவாம்.

தீரும்புகழ்

கைத்தல நிறைகனி அப்பமோ டவல்பொரி
கப்பிய கரிமுகனடிபேணிக்
கற்றிடுமடியவர் புத்தியிலுறைபவ
கற்பகமெனவினை - கடிதேகி
மத்தமும் மதியமும் வைத்திடுமரன்மகன்
மற்பொருள் திரள்புய - மதயானை
மத்தள வயறனை உத்தமி புதல்வனை
மட்டவிழலர்கொடு - பணிவேனே
முத்தமிழ் அடைவினை முற்படு கிரிதனில்
முற்பட எழுதிய - முதல்வோனே
முப்புரமெரிசெய்து அச்சிவன் னுறைரதம்
அச்சது பொடிசெய்த - அதிதீரா
அத்துய ரதுகொடு சுப்பிரமணியடும்
அப்புனமதனிடை - இபமாகி
அக்குற மகளுடன் அச்சிறு முருகனை
அக்கண மணமருள் பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறையரசு செய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை அறங்களோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.
திருச்சிற்றம்பலம்

அமரரின் வாழ்க்கைச் சுவட்டினிலே (வரலாறு)

யாழ்ப்பாணப் பரிசாய்க் கொண்ட யாழ்ப்பாண ஈழத்தேசம்
தேசத்தின் வடமேல்பால் சேர்ந்ததொரு திருநாடாம்
பூநகரின் பொன்விளை ஆலங்கேணிதனில்
செந்நெல் கழனியுடன், தெங்குடன் பலவும் பிறவும் சேர்ந்த
மருவுநெறி உயர்சைவ வேளாண்குலம் காக்க வந்த
பரவு பண்புநிறை பார் அறி பண்பாளன் இராமுதானும்
கரவில்லா உறவுமுறை கைப்பிடி நங்கையென வந்த
தெரிதகு முக அழகு சேர் பொன்னம்மாவும் சேர்ந்த காலை

அரியதொரு மங்கையென பொலிவுறு
பூரணமும் பூமியில் உதித்தனளே;
உதித்திட்ட மங்கைதனை உரியவழி வளர்த்திருந்தே
உறுபருவம் கண்டதாலே
விதித்த வழி வாழ்வு காண விரைந்துமே மனத்தினுய்ந்து
சொந்த ஊர் சேர் தூய வேளாண் மரபு வந்திட்ட
பந்தமாம் வீரகத்தியரும் வேண்டிய வாழ்வு காண
சிந்தை மகிழ் சிரிப்பழகி தேன்மொழிச் சின்னம்மாவைச் சேர்ந்தே
வந்த வழி வாழ்வின் வகை தெரி இல்லறந்தனில்
தந்தை தாய் மகிழ வந்திட்ட காளை கனகசபைதனை
முந்து வினையறந்தனில் முறைகண்ட பூரணம் தனை
இந்த ஊர் விநாயகனின் இறையருள் சேர்ந்திருக்க
விந்தை புரி இல்லறந்தனில் இணைத்துமே மகிழ்ந்த காலை

அற்புதமாய் அருள் ஈந்த ஆனைமுகன் தன்னருளால்
பொற்புடைப் பூரணமும் அன்னை தந்தையொடு மாமனொடு மாமிதானும்
மற்றுமுனோருடன்.....
இத்தரைதனில் இன்பமுறு தந்தையாம் கண்ணியம் நிறை கனகசபையும்

களிப்புறவே

சித்தம் நிறை சிந்தனையால் சீரிய நெறியுடைச் சிரிப்பழகி
சின்னப்பிள்ளை தன்னோடு

உத்தம மனம் கொண்டு உவப்புறு பொன்னம்மாதனையும்
சத்தியவழி வாழ வந்த தனையனயாமை செல்வரத்தினம் தன்னோடு
வித்தகி என விளங்கி நின்ற வினையறியா சிவயோகம் தனையும்
குத்துக் கதைபேசி மகிழ் குணாளன் குணசிங்கமும் சேர
தத்துவம் பேசி மகிழ்ந்த தயவுநிறை தேவராசாவுடன்
மெத்தமிக வசனம் பேசி மேதினியில் வாழ்ந்த
மொத்தமாய் மக்களென எழுவரை ஈன்று மகிழ்வேளை
மகேந்திரம் தன்னோடு

உத்தம சகோதர சகோதரிகள் ஒன்றுகூடி வாழ்ந்தே வளர் காலை

புத்தி ஆறி புவையென வந்த சிற்றிடையாள் சின்னப்பிள்ளைதனை
சத்தியநெறி வாழ தகு மணம் காணவேண்டிய விருப்பினாலே
நித்தமும் செல்வம் கண்ட நீடுபுகழ் வேளாண் வழி சேர்
ஐயம்பிள்ளைதானும்

குற்றமில் தொழில் கொண்டு குலம் வாழ மணவாழ்வு கண்டே
சுற்றறிவு கொள் கனவானென அருணாசலம் தன்னைப் பெற்றெடுத்தே
அற்புத மகளென ஆற்றிவு ஊட்டிவளர்த்தே மகிழ்வேளை
மற்றவர்கள் மதித்திடவே மதிமுக வதன மங்கை கற்பகம் தனைஉற்றார்
மகிழ உறுமணம் செய்து வைத்தார்

செய்த மண வினை தனிலே சேர்ந்திட்ட பயனதுவால்
ஐயம் இல்லா சேவைதனை அவனியில் செய்யவந்த
துய நல் சொல்லான் துலங்கு புகழ் பட்டங்கள் கண்ட பொய்புரை பகலாத
புகழ் சேவையாளன் ஐயம்பிள்ளைதனை

செய்த நல் தவத்தாலே திருமகனாய்க் கண்டே வாழ்ந்திருக்க
கண்டே நற்றவப் புதல்வன் தனக்கு மூத்தோராய் கொண்ட
மண் மகிழ வந்த மதியுடை இராசம்மாவும்

கண்ணில் கருணைநிறை வினையறியா விசாலாட்சியும்
நண்ணியே சோதரராய் வந்த நாகபுரணத்தையும்
விண்ணாளும் அரனருளால் வியத்தகு மக்களாய் கண்டிருந்தார்
மன்னோ

அமரரின் திருமண வாழ்வின் பேறு

பார் போற்ற பத்தினியாய் வாழ்ந்த பக்குவம் அறி
சின்னப்பிள்ளைதனையும்

உனர் போற்ற உத்தமனாய் வாழ்வந்த உறு பணியாளன்
ஐயம்பிள்ளைதனை

சீர் நிறை செல்வம் சேர சிறப்புறு மணமும் கண்டார்தான்
சிறப்புறு மணந்தனில் சிந்தைகுலையா மனத்தோடு இல்லறந்தனில்
திறனுறு விநாயகனடியோடு கரியதறைவைரவர் பாதந்தனை
நறுமுறு நானிலம் சேர் மக்கள் வாழ்ந்த ஞத்தியே வழிபட்டு
பசிய மனமுறு பக்குவமறி பரிவுடைப் பாஸ்கரன் தன்னோடு
வசிய முகங்கொள் வாண்மையாளன் சிரீதரனையும்
கசிவுடைச் செயல்புரி காரியபரன் சுந்தரனாம் சுபாஸ்கரன்தனையும்
விசித்திரச் செயல் நிறை வினையறியாச் சிவநந்தினிதனையும்
முறுவல் நல் சிரிப்புடன் முந்துபயனறி முரளீதரன்தனையும்
ஆற்றிவு கொள் அன்பு நிறைச் செயல்புரி கிருபாகரன்தனையும்
பேரறிவு கொள் பெருமனத்தோன் பெருமைநிறை பிரபாகரன் தன்னோடு
கூறிய குவலய வாழ்வில் கொண்ட நல்லறம்தனில்
அறிந்திடு எழுவகைச் செல்வங்களென கண்டே இன்புற்றிருந்தார்.

இன்புற்றிருந்த காலை இனிய செல்வளென வந்த மக்கள் தம்மை
இப்புவி அறிய அறிவூட்டி அறிய பல சீர் செய்து நிற்க
தப்பில்லா வாழ்வுக்கு தகவுடைச் செல்வம் தேட
ஒப்பில்லா ஐரோப்பிய கண்டம்தனுக்கே அனுப்பி மகிழ்ந்து
அப்பழுக்கற்ற வாழ்வினை ஆற்றி மகிழ்ந்தனராம் பெற்றோர் தாமும்
பேருவகை கண்டு வாழ்ந்த பெற்றவளாம் சின்னப்பிள்ளையோடு
ஐயம்பிள்ளைதானும்
திரு என விளங்கிடு செல்வங்களாம் சேய்களொடு நங்கையும் வாழ
வரு வினையகற்றி வாழத்தேர்ந்தெடுத்த
மருகர்களை சேர்ந்து மகிழ்ந்த காலை

முன்னவனாய் வந்த முறுவல் முகங் கொள் பாஸ்கரன் தனக்கு
தன் மரபு வழி தகுநல் தயவுநிறை யோகராசா பரமேஸ்வரியும்
இன்புறு மகளாய்க் கண்ட இனியமொழி யோகமீராதனை
கண்மவினை யகற்றி வாழ கனிவுறு மணம் கண்டே மகிழ் வேளை
மாண்பான மணவினை கண்ட மகன்தானும் மாசில்லா வாழ்வில்
பண்புடைப் பசிய மனத்தாள் பவிகா தன்னோடு

வண்ணமொழி வகைதெரி வடிவழகி துவாரகாதனையும்
திண்ணமான செயல்நிறை திருந்து நல் அறிவுடைத் துளசிகாதனையும்
மண்ணினில் மாண்புடன் பெற்றே வேற்றுநாட்டில் வினையகற்றி
வாழ்க்கின்றனரே

பின்னவனாய் வந்த பெரும்பயன்சேர் பேரறி தனயனாம் சிறீதரன்
தனக்கு

தன் குலமோங்கத் தரணியிலே செல்லத்துரை இந்திராணி
சுளிவுடன் ஈன்றெடுத்த காரிகை சாயினி தன்னைச் சேர வைத்தே
தனிமொழி மதுர கானக்குரலிசை குழவியாம் மதுராதனையும்
நனி சிறப்புடை நல் வார்த்தை பேசி மகிழ் மதுரன் தனையும்
இனிய நற்பண்பு சேர் இனிய இல்லறந்தனில் கண்டே நாபாது விட்டேகி
நலமுடன் வாழ்வு கொண்டனரே

சுந்தரம் நிறை சுகமான மொழி பேசிடும் சுபாஸ்கரன் தனக்கு
பந்தமென உறவாட வந்த பசிய மன பால்ராஜ் அன்னபாக்கியம் சந்ததி
காண ஈன்ற தனிச்சிறப்புடை நங்கை மீராதனை
விந்தைபரி இல்லறத்தில்இணைத்தே மகிழ்காலை
கரிமுகனாம் கஜமுகன் அருள்தனில் கவலை தெரியாக் கரிகரனையும்
சிரித்து மகிழ் சிங்கார நடைகொண்ட திவ்விய திவிகரனையும்
வரிசையாய் வகைதெரிவாய்ச் சாலகனென வந்த சுமித்தனையும்
கண்டே பிசுகில்லாச் செல்வம் தரு பிரான்ஸ் நாட்டில் பெருமையுடன்
வாழ்கின்றனரே

மாசில்லா மங்கையென வந்துதித்த மாணிக்க சிவநந்தினிதன்னை
காசினியில் மாங்குளம் புதி வாழ் பொன்னுத்துரை சுந்தரியும்

பசிய நன் மனதுடன் ஈன்றெடுத்த காளையாம் சிந்தனை நிறை
சிவசோதிதனைக்

தெரிதரு சிவனருளால் சேர்த்தே மகிழ்ந்திருக்க
பரிவுடைப் பாலகனாக பார்போற்ற வாழ வந்த பாரணன் தானும்

அரிய நல் புத்திரனாய் அவனியில் வந்த கெவின் தன்னோடு
திருவுடைத் தேன் மொழி அணங்கென வந்த சரணியும்
மறுவில்லா வாழ்வு காண மக்களெனக் கொண்டே
பெருநாடாம் ஜேர்மனிதனில் பிசகில்லாது வாழ்கின்றனரே
முத்தான சோதரர்க்கு முகிழ்ந்த தம்பியென மிளிர்முரளிதரன் மகனை
குற்றமறிய சித்தம் நிறை சிவன்சுதனருளால் குணசிங்கமும்
கலைவாணியும்

இத்தரைதனில் இங்கித மொழியாள் இசைவுடன் வாழ்வந்த இனிய
மிதுலா தனை

பத்தியால் வணங்கிடு கஞ்சுதற் கடவுளாம் வைரவர் அருள்சேர
சேர்த்தே இருகாலை

வித்தை அறி வினையில்லா மகனும் கண்டிருந்த வாழ்வதனில்
பெரும் பொருள் நிறை பிரான்ஸ் நாட்டில் பெருமனதுடன்
வாழவைத்தனரே

சோதரர்க்கு தோல்வியறியாச் சோதரனாகி வந்த துன்பமறியா
கருணைமிகு கிருபாதனக்கு

பதுஉறவினில் வந்த புரிந்துணர்வு நிறை செல்லப்பா செல்லம்மா
தன்னோடு கலந்த இன்பத்தில் வந்திட்ட

விதப்புரை வாய்மொழியாள் விஞ்சு மனமுடை சகுந்தலாதனைச் சேர்த்து
மகிழ

கனக மணியென வந்த காருண்ய மகனும் வாழ்வின் உறவினில்
புனிதச் சிரிப்புடைப் பேரழகி புதுக்கதைச் சொல்லழகி நிவிநிதாதனை
நனிவறு நற்பயனால் பெற்றே மகிழ்ந்திருந்த காலை

பிறந்திட்ட சோதரர்க்கு பிந்திய சோதரனாய் வந்த பேதமை அறியா

பிரபாகரன்தனை

உறவுமுறை கொள்ள வந்த உற்றநல் கனவான் சதாசிவமும் ரஞ்சிதாவும்

கண்டிட்ட திறமுடைத் திருத்தமான செயல் தெரி தேவியென வந்த

தனுஷ்யா தனை சேர்ந்தவேளை

மறுவில்லா மா வாழ்வில் மகிழ்வுடன் இப்புவி காண வந்த

நிறைசெல்வமாதென வந்த செளமியா தன்னொடு

கறை தெரியாது கச்சிதமொழி பேசிடு கயல்விழி மகிஷாவையும்

பிறைகூடும் எம்மானருளால் பெற்றே புதுமைநிறை ஜேர்மன் நாடதில்

வாழ்கின்றனரே

வகையறி வாழ்வினில் வையகம் மெச்ச மகிழ்வுடன் வாழ்கின்றனரே

தகையுடைத்தன் கொழுநன் தன்னோடு தரணியிலே மக்கள்

தம் மகிழ்வுறு வாழ்வுகண்டு மழலை மொழிப் பேரர், பேத்தியர் தம்

நிலையான இன்பவாழ்வு இனிதே காணவேண்டி

அல்லும் பகலும் அவைரதமும் ஆனைமுகனடியொற்றி

வல்ல நல்ல வைரவக் கடவுளரின் வகையா நெறிதனில்

தொல்லையிலல்லா சுகவாழ்வு கண்டே மகிழ் காலை

அகவை அறுபதொடு ஒன்பதுடன் மாதங்கள் கூட

புகுந்த வாழ்வில் புங்கனவன் விதித்திட்ட விதிசேர

தகுநல் தர்மவான் கணக்கினை முடிக்கவெண்ணி

தொலையாத நோயிதனை துயர் காணவைத்து

நிலையான கற்புடன் நீழி வாழ்ந்திருந்த

தலையாய மகனெனவந்த சின்னப்பிள்ளைதானும்

குறையாத நெறி கண்ட தாலிபாக்கியமொடு

நீடு அருள் தரு விநாயகனடி சேர வேண்டி

சுறிடு மார்கழித்திங்கள் கொள் அமிர்தயோகம் கூட

அறிந்திட்ட அவனி வாழ்வை நீத்து அரனடி சேர்ந்ததாலே

மானிடப்பிறப்பில் மரணம் நித்தியமாம் எனத் தேறி

கனிவுடன் கஜமுகனடி தொழுதே கருணையுடன்

சின்னப்பிள்ளை தனக்கு முத்தி அளிக்க வேண்டித் தொழுதிடுவோம்.

வேறு

இங்கிதமொடு இறைவழி நின்று இல்லறந்தனில்
பொங்கிய மனதுடன் உடன்பிறப்புக்களாய் வந்திட்ட
சிங்காரச் சிரிப்பு நிறை சீரிய மனம் கொண்ட பொன்னம்மாவாம்
சோதரிக்கு
மங்காத வாழ்வு காண மதிநிறை மன்னனென வந்த கந்தையாதனை
சேர்த்தே
பங்கயமலரவனருளால் சகோதரியும் மனம் நிறை வாழ்வுகாண
வைத்தே மகிழ்வுற்று
செந்தமிழ்ப் பேச்சுடை பெருமனத்தோன் செல்வரத்தினம்
தம்பியாத்தன்னை
தந்திர ஜாலம் நிறை தர்மதேவதையென வந்திருந்த
தர்மகுலராணியை மணக்கண்டு
மணமெனும் இல்லறத்தில் மாற்றுமனமறியா சோதரனும்
மகிழ்வுடன் வாழக் கண்டே
தம்பிதன் இளையவளாய் வந்த சிந்தை நிறை மகிழ்வுடன் சீரிய
வாழ்வு காணும் சிவலோகம்தனையும்
தம் உறவின் வழி வந்த தர்மவான் தரணிமெச்சும் சுந்தரலிங்கம்தனை
கூடவைத்தே
பம்பரமாய்ச் சூழலும் உலகவாழ்வில் பயன்காணவைத்தே
மகிழ்ந்தார்
எம்பெருமான் அருளாலே உற்ற சோதர சோதரிகளுக்கு உறுநல்
துணையாய் வந்த குலத்துதித்த குணசிங்கம்தன்னை
கோதில்லா கோதையென வந்த குலக்கொடி கோமதிதன்னை
கூறிடுவாழ்வில் இணைத்தே
வாதில்லா வாழ்வு காணவைத்து வந்த பயன் கண்டிருந்த காலை
தீதில்லா நெஞ்சுடை தேறிய அறிவு கொண்டிலங்கிய
தேவராசாதனையும்
மதிப்புடை மாமனிதனாக மண்ணிலே வாழவைக்க மதியுடன்
வழிதேடி நின்ற காலை
விதியின் செயலறியா விஞ்சிய பாசம் கொள் வேதனையறியா
சின்னப்பிள்ளையும்
பாதியில் அவர் வாழ்வு பறிபோகுமென அறியாது பரிவுடன் தேடி

நின்ற காலை

சதி செய்த காலனவன் கொண்டிட்ட பழியினால் பதைபதைத்தே

அழுதுமாய்ந்து பாவியாகி நின்றார்

மாற்றமுடியா மனத்துயரில் மாழ்கியே இருந்த காலை

முத்தோர்க்கு அந்தமென வந்த ஆறுதல் கூறிடு

மெத்த அறிவுடை மேதினி மெச்சும் மகேந்திரம் சகோதரனையும்
வித்தாரம் நிறை வினைநிலமாம் தன் ஊரின் உறவினில் உதித்திட்ட

பத்தரை மாற்றுத் தங்கமென வந்த பதிவிரதை திருநிறை

திருச்சோதியைக்

இத்தரை வாழ்வில் இனிய மனம் காண வைத்தே மகிழ்ந்தே நின்ற

காலை

உற்ற தன் கணவர்க்கு உறுதுணையாய் வந்துதித்த சோதரியாம்

உளம் மகிழ் இராசம்மாதனை

நற்றவத்தின் பயனாய் வந்த நற்குணாளவன் தம்பிப்பிள்ளையைத்

தயவுடன் மணவாழ்வு காண வைத்தேயிருந்த வேளை

தற்பெருமையறியாத் தயவுடைத் தயாளமனமுடைத் தேவியென

வந்திட்ட விசாலாட்சியையும்

நற்குடிப் பிறப்பாய் நலம் பல காண வந்த சின்னத்துரைதனக்கு சீரிய

மணம் காணவைத்தே

கொற்றவனாம் விநாயகனருளால் அவர் தம் நிலையான வாழ்வு

கண்டே வாழ்ந்திருந்தார் மன்னோ

கண்டிருந்த சோதர சோதரிகளினது தன் கொழுநன் உறவில் வந்த

மைத்துன மைத்துனியையும்

வேண்டிய வாழ்வு காண வைத்து விளங்கு நல் குலமக்கள்

பேரர், பேத்தியரைக் கண்டே வாழ்ந்தனறன்றோ

தாய்க்குத் தாயாகி, தங்கையர்க்கு தம்பியர்க்கு சோதரியாகி

மைத்துன மைத்துனியர்க்கு மாதாவாகி

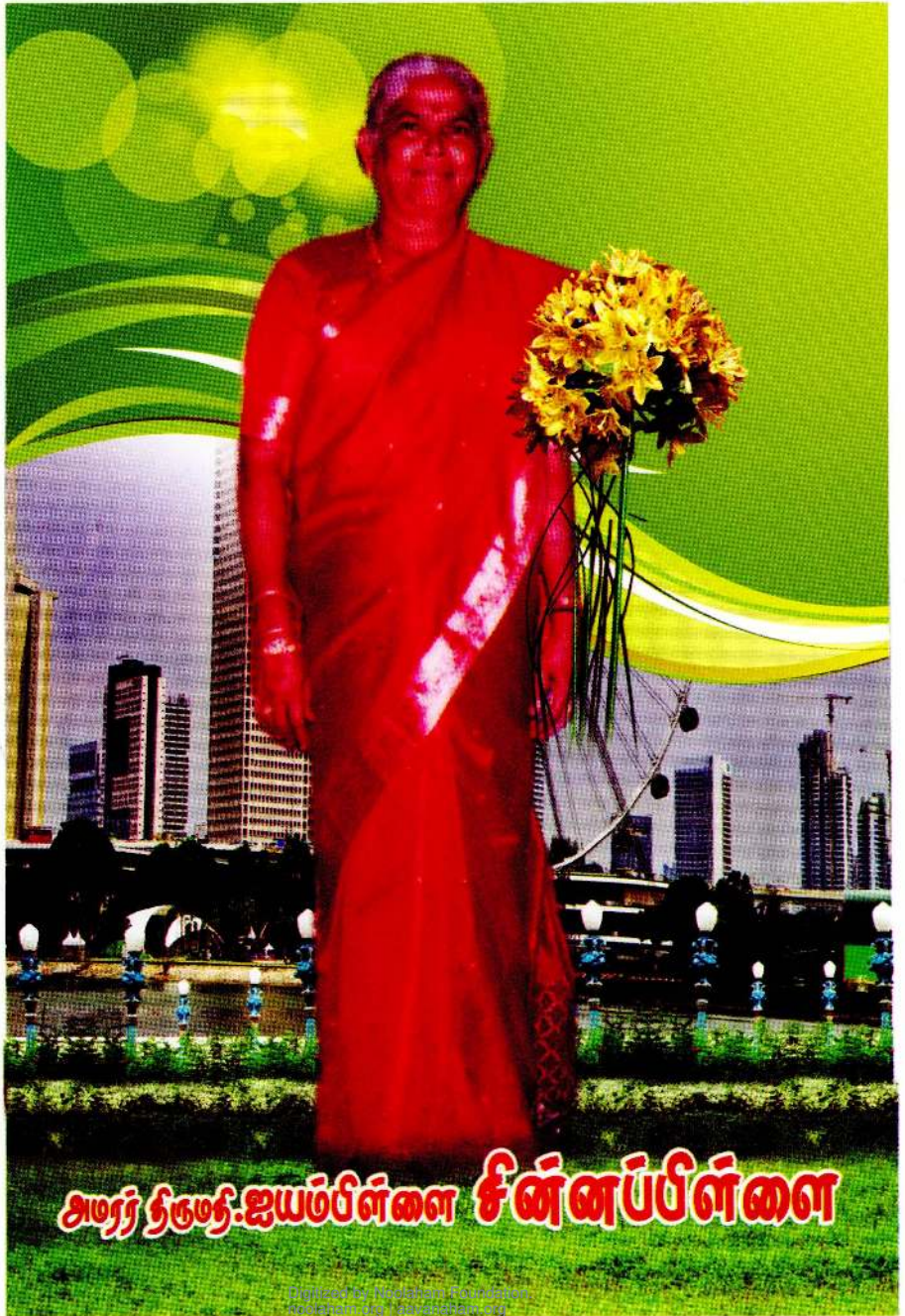
பந்தமுடன் வந்த மருகர், மருகியர்க்கு மதிப்புநிறை மாசில்லா

அன்னையாகி வந்த மாசில்லா சின்னப்பிள்ளையாம் பூபதியும்

இந்த வாழ்வு போதுமென்று இறைவன் பாதம் நாடியதால்

மங்காத சிவலோகப் பதவி நல்கவே நலம் தரு இறைவனை

வேண்டியே தேறுவோமே

அமரர் தருமத்-ஜயப்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை

கைப்படி நாயகனும் கருணை நிறைவு கணவர்

பெருந்தியய்யம் பரலாபம்

பொருந்திய புதுவாழ்வாரம் கீழ்க்காந்தளில் என்னை
நெருந்திடு திருமகனான தேடியே கரம்பிடித்த என்னவள
வருந்தியே எனை வாடவிடாது எந்நாளும் அரவரணைத்து

அனைத்து நீரும்

பெற்றவளாய் பதகமயின்று பெருங்குண மனைவியாளாய்
நின்றவத்தின் பயனானே நான்கனைக் கைப்பிடித்தே நான்கித்தின்
மந்நவர்ப் போற்றி என்னை மாநிலத்தின் மதிப்புடை மன்னனாகக் கைவத்தாய்
உந்ந நல் உநவானே உந்நநல் மக்களைப் பெற்றே மகிழ்ந்தவளே

கந்நவளே நானும் கந்நியே உனை நிகைத்தே வாட
தந்நபெருமயிணா தானே என்னவளே நான்கவாட ஏன் கைவத்தாய்
குந்நம்மீனா உந்நன் குணம் வாடி கைவக்க வந்த மக்களும் எட்டியே தான்குக்க
வந்நாத துன்பமதால் வருந்தியே நான்க் அழகும வாடிவிட
உத்தமியே உன் சுகைவ உன் மனைத்தே நிகைந்தவன் அந்நண்ணியோ
வித்தகியே நீயும் வினகியே எனைப் பிறந்தாழும் நானும்
பத்தினியே உன்தன் பண்புகளை நிகைத்தழகுதே ஏங்கி கிவ்வகிகல்
கத்திய ந்தம் அழகுதே மாய்ந்து உனைத்தேடி ஓர் நாள்க் வருகைவன் என்னவள
மாந்நவளே முடியவில்கை மாந்நிடவளே யாருமில்கை
மாந்நாத துயரானே மயங்கியே தேடுகின்றன்.

நான் வாசித்த வரிகளில் யோசித்தவரி அம்மா
சுவாசித்த இதயங்களில் நேசிக்க வைத்த இதயம் அம்மா

சீரேஷ்ட புத்திரன் பாலகரன்

நெட்டுயிர்ஸ்ரலாபம்

அம்மாடவ! அம்மாடவ! அன்பு நிகர அம்மாடவ!
என்னருகமத் தாயவளே ஏற்றிற்கு அன்கையளே!
உன்துயகர நீமநந்து உளம் மகிழ எகை வளர்த்தாய்
உற்ற நல் அந்நி தந்து உயர்நிகை காணச்செய்தாய்
வற்றாத அன்பினாடெ வகைகெதர் நிகைகயத் தந்தாய்
மற்றவர் மகிழ்ந்திடவ மாண்புகட வாழ்வதந்தாய்
சந்திர நான் விகி எட்டியே சீருந்த காலை
பற்றி நின்ற பாசந்தகை பாதியிலே பந்தெருத்து
கற்றவளே நீயும் காலை வறு சென்றதனாள்
திக்குத்தகை தெரியாது திகைத்து வாடி ஏங்கியகெத
பக்கத்திற்குருகத பன்செய்ய முடியாத பாவிசெய கதநீயே அமுதுமாய
ஏக்கத்துடன் எகை நிகைத்தேதா எகைப்பீர்த்து சென்றாயம்மா!
அம்மா! அம்மா! அம்மா! யாரந்நவார் என் துயகர
ஆற்றாது உன்நிகைவு ஆற்றிடவும் முடியாது அம்மா! அம்மா!

நாங்கள் நலமாய் வாழுவே..
வலிகள் எம்மைத்தாக்கினால்
வலிப்பதென்னவோ உமக்கல்லவா
துயரங்களால் எம் விழி நனைந்தால்
துடைப்பது
உம் விரல்களல்லவா..
சோதனையானாலும் வேதனையானாலும்
தோள்கொடுக்கும் தோழி நீங்களல்லவா..
அனுதினமும் போற்றப்படவேண்டும்
உம்புகழ்
பூவுலகம் வாழும் காலம் வரை...! அம்மா

அம்மா

இரண்டாவது புத்திரன் சந்திரன்

இஷ்யாயி நனைவறுந்ரல்

கொந்நவனாம் சம் ப்தாவக் குணவத்யாய் வந்தே வாழ்வு கண்டாய்
அந்புத்தனம் அந்யாத அன்புருவே சம் அம்மாவே
உந்ந உன் ஶீவ்வாழ்வில் உன்தனக்கு மகனானேன்
பெந்நவனே சமக்காக பெரும் துன்பம் கண்டவரே
கீந்ந மண்ணில் கீன்பமுடன் சகை வாழ கவத்தவரே
சொந்நமாக உன்தனக்கு நீ சகையுள் கேட்டதில்லை
வந்த துன்பம் நீ மகநத்து சகை வாழ கவத்தவனே
சந்த உன்தனக்கு சகைவிட்டு நீ சொந்நாய்

சன் கண்மணியில் ஆடுகின்ற கருகை நகை சன் அம்மா
துன்பம் தன்கை நீ தந்து தூரகீடம் சொந்நனாகல்
உன் மந்நு உணர்விறந்து உந்ந துயர்நனில்
உழன்று நான் வாடுகின்றேன்
சன்கவனே சன் தாயே சங்கு நான் தேடிவர
ஆநாது ஆநாது ஆந்நவம் முடியாது
தேநாது தேநாது தேந்நவம் முடியாது
பிந்நபுந்நதால் மீண்டும் சம் தாயாய் வந்து வு
பெந்நவனே உன் நனைவாள் பிந்நதீயே தேடுகின்றேன்.

பண்புகள் என்று சொல்லப்படுவன எவை?

1. நற்குணம்
2. நல்கைகாசாரம்
3. நல்லொழுக்கம்
4. நல்லியல்பு
3. நல்தாரம்
4. நல்லவிதம்

மனிதர்கள் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய தர்மங்கள் எவை?

அகிம்சை, சத்தியம், பிறன்பொருள் விரும்பாமை, தூய்மை, புலன்
அடக்கம்.

முன்றுவது புத்திரி சுபாஸ்கரணி

உற்றுதுயர் சோகமதல்

பெர் அந் பிள்ளைகளாய் என்கன்பெற்றே நீ மகிழ்ந்து
ஊர் அந் உத்தமனாய் உன் அன்பால் நீ வளர்த்தாய்
சீர் நிறைந்த வாழ்வு நான் காண நீ பட்டதுயர் நானநிலை
யார் அநிவார் என தீதயமதல் நீயிருந்து ஆள்வதனை

மன்னவனாய் எம் ப்தாவிந்ரு மாசில்லா துணைவியாக் நின்க்ர
என்ஊடகன சோதரங்கனும் ஏற்றற்குவாழ்வு காண தீருவீரும் கண்டதுயர்
அன்பான அம்மாவே யாகர தீனி அம்மா என்க்பென்
துன்பமான துயர்வாட்ட தொகைதூரம் எங்குசென்றீர்

கிட்டநான் தீருந்திருந்தால் காணகைக் காணால் உகைத்திருப்பென்
எட்டியே நின்றதனாய் ஏக்கம் மீசமம்மா
கொட்டி நான் அழதாஊம் கொண்டகாணன் விடுவானோ
தட்டிக்கேட்க யாரும்க்கையென்க்ரநா தரண்குவாழ்வு நீ வெயுத்தாய்

அம்மாவே அம்மாவே யார் வருவார் உன்போல
அம்மாவே அம்மாவே யாந்நிவார் என துயகர.

முன்று வகை அழக்குகள் யாவை?

மன அழக்கு - பொறாமை, ஆசை, கோபம், பகை

வாய் அழக்கு - பொய், புறங்கூறல், தீச்சொல்

மெய் அழக்கு - கொலை, புலை, களவு, பிறன் மனை நோக்குதல்

குணங்கள் 12ம் யாவை?

ஞானம், சத்தியம், அடக்கம், கல்வி, பிறருடைய குணங்களைக்
கண்டு பொறாமையின்றியிருத்தல் , நாணம், பொறுமை, வேள்வி,
பிறப்புகூறாமை, கொடை, தைரியம், அமைதி.

ஒகபுத்தர்யாய் தருமத் சவசோத் சவருத்தன் மறூத மனத்தியர் கண்ணீர் ருனைவதன்

பெண்குலப் பெயர் சொல்லப் பெண்மகவாய் எனை ஈன்றாய்
கண்ணியமாய் எனை வளர்த்து கனகமணி வாழ்வு தந்தாய்
மண்ணிலை நான் வாழ மாத்லீலா மன்னவனைச்சேர்த்து -வைத்தாய்
பண்பான உன்செய்கலை பார்மக்கள் வாழ்த்தும் காலை

அம்மாவே உன் ஆசைமுகம் அன்புடனே எமைப்பார்க்க
அம்மாவே நீயும் அந்வுடன் திருந்த வேளை
அம்மாவே நானும் அருக்குக்க முடியாப்பாவியானேன்
அம்மாவே அம்மாவே எப்பின்பில் உனைக் காண்பேன்

அம்மாவே நீயும் ஆநாத்தாயில் ககாண்டு எமைவிடேட்கியதால்
அம்மாவே உன் நிகைவொ நிற்படமாய் ஒருதம்மா
அம்மாவே எந்தலுக்கு அனைகுழந்தையாய் வருவாயோ
அம்மா! அம்மா ! அம்மா!

மூவகைப் பாவாங்களும் எவை?

தானே செய்தல்	-கிருதம்
பிறரைச் செய்யும்படி செய்தல்	-காரிதம்
உடன்பட்டு நிறறல்	-அனுமோதம்

பஞ்சமகா பாதங்கள் எவை?

காமம், கொலை, கள்ளுண்ணல், பொய், களவு

**எந்த மூன்று விடயங்கள் மனிதனுக்குகெடுதல்களை விளை
விக்கின்றன?**

கொஞ்சம் அறிந்து அதிகம் பேசுவது

கொஞ்சம் இருந்து அதிகம் செவ்வழிப்பது

கொஞ்சம் தகுதி இருந்தும் தன்னைப் பற்றி அதிகமாக நினைப்பது.

நான்காவது புத்திரன் முறளிதரன் பெருந்துயர்ப் பேரவலமதல்

முன்னை நீ யூதித தர்ப வற்பு புண்ணியத்தால்
பின்னவனாய் சோதநர்க்கு பெரு உறவாய் எனை ஈன்றாய்
தன்னகலில்லா உன்தன் தாயன்பால் எனை வளர்த்தாய்
கள்ளமில்லா வாழ்வு நான்காண நீ கொண்டதுயராயிரமாம்

தகுநல் தயவுடனே தகமைபெற எனைப் பேணி நின்றாய்
வெகு செல்வம் நான் தேடவேந்நு நாடலுப்பி வைத்தாய்
பாகு பாடிச்சாது பாநி பண்ணி பகுத்தந்நி ஊட்டி நின்றாய்
வேகுதம்மா என்னுடனும் வெந்து மனம் கொகுதம்மா

கடை நோயும் உனைவாட்டியதால் கலங்கியதம்மா என ஆவி
கடன் செய்ய அருக்குக்க முடியாத பாவியானேன்
நடை தளர்த்து நீ படுத்தி நமலுசகம் சென்ற காலை
கூட திருக்க முடியாக் கொடும்பாவி ஆகி நின்றேன்

அம்மா உன் நிற்படத்தை அக்கனாதான் தெய்வமென்றெண்ணி
அலுதினமும் வணங்கியே உன் ஆசியில் வாழ்ந்திருப்பேன்.

பசிவந்திடப் பறப்பவை எவை?

மானம், குலம், கல்வி, வன்மை, அறிவுடமை, முயற்சி, தவம்,

தாளாண்மை, கர்மம், தானம்

நான்குவகைப் பேறுகள் எவை?

அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

ஏழு மண்டலங்கள் எவை?

வாயு, வருணன், சந்திரன், சூரியன் , நட்சத்திரம், அக்கினி, திரிசங்கு.

அருகருந்த ஐந்தாவது புத்திரன் கருபாகரன் நனைவறநூல் கண்ணீர்

பிரந்திLL பயன்தினில் பெருவாழ்வின் செல்வமொன -கீல்நறமதில்
அறவழி வாழ்ந்தே அன்பான முத்துக்கள் எழுவகைக் -கண்டகாலை
கூறிய முத்துக்களில் ஐந்தாவது முத்தாய் எனக்க கண்ட -மாதாலை
திநன் மிகு மகனைன என்க வளர்த்தே நீர் பல செய்து -வாழவைத்தீர்

உழக்கமன்றி உடல் நல்லு பாராது உத்தமியாக் எனமக் -காத்தாய்
மறந்துமொ ஈம் மீது கோபமது கொண்டதில்லைமயம்மா
மாநாக சமக்காக மொகாக் உருக் நீயும் மதிப்பறு - அன்கையானாய் அறம் பல
செய்து அரியநங்கை யுபதியென மந்திரார் போற்றி-நின்றமாதே

தர்மவழி நின்றே தகுநல் அன்னபூரணியாய் தரணியில் - வாழ்ந்த அம்மா
நேர் வழி நின்றே தகுநல் அன்னபூரணியாய் தரணியில் -வாழ்ந்த அம்மா
நேர் வழிகாட்டி எனம நிகையான செல்வம் தேடவைத்தே
ஊர் அந் உத்தமியென வாழ்ந்த உயர் குணவதிலே
கார்புக காணன் வழிதேடி நீ சென்றதனால் கலங்கியே - ஏங்குகின்றேன்.

ஏங்கி நானமுதாஹம் எழுதிய விதி மாநடுமொ
தாங்ககாணாத் தயராலை தவித்துமொ நான் வாட
மங்காத மனமுடைய மாணிக்க மாமணியே என அம்மா
எங்கு நீ சென்றாலோ ஏந்திகழைய என்தாலே.

ஆறாவது பத்திரிணை வந்த கடைக்குட்டியால் பிரபாகரன் பேரவலப் பிரலாபம்

புத்திரரில் ஈர்மூன்று ஆறாவதாய் எனை ஈன்ற மாதா
இத்தரை வாழ்வதனில் இங்கிதமாய் நாம் வாழ வழி செய்தவரே
உத்தியென உஹரல்லாம் உவகை கொள்ள உறுபணி - செய்த அன்னையே
சத்தியமாய் எமை விட்டு சடுதியிலே நீ போவாயென கனவிலும்
- எண்ணவில்லை

கொடுநோயால் உடல் வாட கொண்டபடுக்கையில் நீயிருந்து
அடுக்கடுக்காய் அல்லல் பல கண்டே அறிவிழந்து நீ - இருந்த வேளை
மிடுக்கான உன் நடையும் தளர்ந்து மேதினிவாழ்வை நீ துறக்க
சடுதியாய் வந்த யமனும் கருணையின்றிக் கவர்ந்தானோ

செல்லப் பிள்ளையா பிரபா நான் உன்தனுக்கு ஏது பணிநான் - செய்தேன்
அல்லல்நிறை இவ்வாழ்வில் யார் தான் நீடுவாழ்வார்
நல்ல பல அறிஞரொடு நாடு போற்றிட்ட மகான்களும்
சொல்லிய வீதிவழிதூல வாழ்வை நீத்தனரன்றோ

மங்கையர்க்கு மாதரசி மாணிக்க மதிநிறைமாதே
பொங்கிய கவலைகளை பொறையுடன் நானடக்கி
பங்கய மலரவன் பகுத்துமே விதித்தவழி மாதாவே நீ - சென்றதனால்
நீங்காத நிலைபேறு நீயடைய வேண்டியே இறைவனை
- இறைஞ்சியே வாழ்ந்திருப்பேன்.

உடன் பிறந்த சகோதர சகோதரிகள் உற்றுதியர்ல்

உடன் பிறப்பே எம் அக்கா உயிர்க்குயிரான தாயவளை
தீட மனதுடன் தெரிநல் வாழ்வு எமக்களித்தே நானும்
பலப்பில்லாது பல உதவி தந்தே பக்கத்திருந்து பார்த்தவளே
கடமை எமைச் செய்யவைத்து காணன்வழி சென்றதனாள்

பண்பான அக்கா பரிவுடன் எமக்கு அன்கையுமாகி நின்றாய்
தண்ணளி முகத்துடனே தாயாகி எமை வாழ வைத்தவளே
எண்ணமெல்லாம் உகைச்சுந்நி ஏக்கமுடன் அகையுநம்மா
வண்ணமுகம் காணாது வாடியே ஏங்கியமுகிள்ளோம் நாம்.

பெரியமக்கள் மூலா மனத்தியற்றினல்

பொன்னகராம் பூநகர் புகவயர் திகைமே
நன்மனம் கொள் மாதாபென மங்கையர் திகைமாவளை
எந்நாளும் எமைப்பெற்றெடுத்த மக்களாய் பேணியே
துன்பம் துயர் தெரியாது தூய அன்பு காட்டி நின்றீர்

கண்ணீரும் ஆநாக்கி கரைதெரியா தோடுதம்மா
பெண்ணரசி உன் உருவம் எம் நிகைவீல் பலகதை பேசுதம்மா
மண்ணிலே மாதரசியாகி நின்ற மணிமுத்தே பெரியம்மா
விண்ணான நீ சென்றதனாள் விழிநீர்சொரிய ஏங்குகிள்ளோம்.

ஆயிரம் சொந்தங்கள் அணைத்திட
இருந்தாலும்,
அன்னையே உம்மைப்போன்று
அன்பு செய்ய யாருமில்லை.

மைத்துனி மைத்துனிமர்

பத்தாவுக்கேற்ற பதிவிரதையாகி எங்கள் பாரறிந்த

-மைத்துனியே

சித்தத்தில் என்றும் சிறுமையில்லா மனம் கொண்ட

- எம் சிந்தை நிறைமைத்துனியே

உத்தம உன் குணத்தால் ஊரோடு மற்றவரும் உற்றவரும்

- உருக்குலைந்தே வாடுகின்றார்.

நித்தமும் எங்கள் நினைவினில் வாழும் மைத்துனியே

- எங்குற்றாய் எமைப் பிரிந்து

ஆறவோ முடியவில்லை அன்பான மைத்துனியே.

ஆண் மருமகன் அறமன்

மகநர் என என ஈண்னாமல் மகன்மர் என ஈனத்தந்தருத்தே

வகுதுன்பம் நாம் போக்க வகையான அந்வுட்டி

திருமகன் செல்வம் தேட தேசம் விடல நாம் ஏகியதால்

அருக்குந்து கடன் செய்ய அரன் அருளும் கடைக்கவிகலை

ஊர்ஊர்ன உறவெல்லாம் பெயர் சொல்லி அழுதுறங்க

காரியங்கள் எல்லாம் கச்சிதமாய் நீ முடித்தே

வாரிய உன் லுய்கை வந்தகாலன் கவந்ததனால்

பாருள்கை மண்பீது புரண்டும அழகின்றோம்.

பெண் மருமகன் பெருஞ்சுயன்

பொருட்சிலே நீள் நினைவு நிறற்படமாய் ஓடுதம்மா

வஞ்சகம் இன்றியே வாஞ்சையுடன் அணைத்த மாமி

பிஞ்சு மொழியாலே பேசி எமை மகிழ வைத்தீர்

அஞ்சுகமே அம்மாவே அரவணைத்தே அறிவு தந்தீர்

பஞ்சமின்றி நாம்வாழ தொலைதூரம் எமை அனுப்பி நின்றே

எஞ்சி நின்ற இதய அன்பை இடையிடையே காட்டி நின்றீர்

துஞ்சிய துயராலே துவண்டு நீர் வாடி நின்ற வேளை

கொஞ்சநேரம் தானும் சுவிரந்த உன்முகம் காணவில்லை

மிஞ்சி நிற்கும் துயராலே மிகுதுன்பம் நாம் கொண்டு

வஞ்சமில்லா உன் உடல்காண வகையறியாதிருந்தகாலை

பஞ்சமுகம் கொண்ட பரமன் மகனடி நீ நாடியதால்

விஞ்சி நிற்கும் ஏக்கமதில் விம்மி நாம் அழுகின்றோம்.

2௭௭௮ 2௭௭௯ 2௭௮௦

தன்னிகரில்லாத் தகுநல் தலைவியென எம்மனதில் இருந்தே
பொன்னரிய செயல்தனை பொறையுடன் நீர் செய்தே
அன்பான சொல்லாலே அரவணைத்தே ஆறுதல் தந்தீர்
நின்னன்பின் ஆழத்தை நிறுத்தளக்க முடியாதய்யோ.

பாழான நோயாலே பரிதவித்து நீவாடியதால்
மீளாத துயர் தனிலே மாழ்கியே அழுகின்றோம்.
தாளாத எம்துயரை யாரறிவார் எம் மனம் நிறை மாதாவே
கோளது செய்த குற்றத்தால் குவலயத்தை நீ பிரிந்தாய்

பேறர் பேத்தியர் பேற்றல்

எம்பிதா மாதாவின் இனிய அன்னை எம் பாட்டி அப்பம்மா அப்பம்மா
அம்மம்மா என்ற நாமும் தப்பாமல் யாரை இனி தயவுடன்
அழைத்திருவோம். அம்மம்மா என்று அருகிருந்து அழைத்த காலை
தங்கமே என என்னை தட்டி அணைத்திந்தாய்
மங்காத மாணிக்கமாய் மாதரசியாய் இருந்த அம்மம்மா
தாங்காத நோயுற்று தவிர்த்து நீ வாடுகையில் பட்டத்துயரால்
நீங்காத துயர் தந்து நீ எமைப்பிரிய நினைத்தாயோ
அப்பம்மா அப்பம்மா ஆரமுதே அப்பம்மா நீயும்
அரவணைத்து எமைச் சீராட்ட உன் அருகே நாமிருக்கவில்லை
தூரதேசம் இருந்தகாலை தேடி நீ வந்த வேளை
கரவில்லா உன்முகத்தை கண்டு மகிழ்ந்தாலும்
அறியாது பருவமதில் எமை மறந்து எங்கு சென்றாய்
அப்பம்மா அப்பம்மா ஆரறிவார் எம்துயரை
அம்மம்மா அம்மம்மா அன்புருவே அம்மம்மா
ஆண்டுகள் சென்றாலும் உன் நினைவோ - மாறாது
அன்புடனே உனை நினைத்து எப்போதும் வாழ்ந்திருப்போம்.

**உற்றார் உறவினரென எந்நாளும் துணைநின்ற
கலாபூஷணம் திரு. பொன்.தில்லைநாதன் ஓய்வு
நிலை அதிபர் நல்லூர் ம.வி நினைவரற்றல்**

கழனி நிறை நானிலத்தில் சிறப்பினிற்கு நனிசிறப்புறு

- மாதரசியான பொன்மணியே

புகழ் கொண்ட பத்தாவிற்கு ஏற்ற நல் பதிவிரதை மாதே
நிகழ்கால வாழ்வதனில் ஆற்றிவின் திறனாலே அன்பு நிறை

- அன்னையானவளே

இதழ்விரிக்கும் மலர் மொட்டின் இனிய மணம் வீசி நிற்கும்

- இன்பமான இதயம் கொண்டவரே

என் சேவை நாளதனில் இனம் புரியா இன்பமதில்

- பெண்ணினத்தின் உருவம் கண்டேன்

கண்டிருந்த நாள்முதலாய் என் உளம் நிறைந்த சோதரியாய்

- உண்மையான அன்பு கண்டேன்

பெண்ணரசே இவ்வுலகில் பேசும் தெய்வமாகி நின்று

- பேரருளை ஈந்தவரே

மண்வாழ்வில் மானுடரின் மரணம் அது மெய்மையினால்

- எமை மறந்து போனவரே

கண்மணியே சோதரியே கண்ணீரும் தான் வற்றி

- உடல் சோர்ந்து போனதக்கா

பண்பான உறவு தந்த பாசமுள்ள சோதரியே

- பதரியே நானும் பக்கத்திருந்து பால்தந்தேன்

உன் ஆவி பிரிந்த காலை என் இதயம் உடைந்ததம்மா

என் இனிய தாயவளே எங்குற்றாய் எமைப்

-பிரிந்து

உன் போல பெண்மைக்கு இவ்வுலகில் யாருள்ளார்

- என் இதயம் வாடுதம்மா எங்கேதான் நீ சென்றாய்

நின் உடல் பொருள் ஆவியெல்லாம் உஹ்மக்கள்

- வாழ்வதற்காய் உரிமையுடன் ஈந்தவரே

என்நாளும் என் இதயம் ஏங்கியே

- தேடுமக்கா

துன்பம் தந்து துயர் தந்து தூர இடம் எங்கு சென்றாய்.

கற்றவர்கள் கற்றவர்கள் 2-ம்
புத்திரர்கள் 2-ம் பகுதி, பின்பு

உற்றவர் நலனுக்காய் உழைக்கும் கணவனுடன்
- உறுபணி பல செய்து
கற்றவரை விஞ்சிடும் காருண்ய வாழ்வு கொண்டே
- கயமை இல்லா உறவு கொள்வாய்
கற்றத்தார் எமைக் கண்டால் சூரியனைக் கண்ட தாமரை போல
- உள்முகமும் மலருமம்மா
மற்றவர் பசித்திருக்க உன்மனமோ பொறுப்பதில்லை
உண்மையான அறந்தனில் அருள் நிறை
- தெய்வமானவரே
பெண்மையின் இலக்கணமாய் பெருமையுடன்
- வாழ்ந்தவரே
கண்மணியே எங்கள் பெண்ணினத்தின் மாணிக்கமே
விண்ணாள நீ சென்றதனால் வேகுதம்மா எம்
-மனமும் ஐயோ ஐயோ

தேற்றம்

மதிதலவாழ்வு மானுடத்தின் மரணத்தின் முடிவுரையாகும்
விதி எனும் எழுத்தால் விரைவுடன் முடியும் வாழ்வு
கதியென நாம் கட்டியே பிடித்தாலும்
சதி செய்தே எம்மைச் சாகடிப்பது மரணமாகும்.

ஆற்றிவுடன் நாம் தேறியே நினைந்திட்டால்
ஆத்மாவின் பிரிவு ஆன்மாவின் சட்டைமாற்றமாகும்
பிறப் பென்னும் நிகழ்வின் பெரும்பேறு இறப்பாகும்
பேதமை அகற்றி பெருந்தயர் நாம் நீக்கி
அன்னையின் ஆத்ம ஈடேற்றம் வேண்டியே
- பிரார்த்திப்போம்.

கவி ஆக்கம் தொகுப்பு கலாபூஷணம்
பொன் -தங்க ஜெகந்நாதன்
ஆங்கில, சிங்கள ஆசிரியர்
ஜோதிடநாவலர், வரகவித் தென்றல்
கலைக்கிளி, கலைநகர், நெற்புலவ
மட்டுவில்நாடு மேற்கு, பூநகரி.

*“Death is given by god for
human beings in the
world but life is ever be
happy for everyday by life.
be faith with god”.*

விநாயகர் துதி

கௌரிக் காப்பு

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள் செய் எலிவாகனப் பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினை யாவும் பனி போலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்கு தந்திடுவாய்
கூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடிய மகிஷாசூரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீ இருந்தாய்
பரணை நினைத்தல்லோ பதி விரதம் நீ இருந்தாய்
அரணை நினைத்தல்லோ அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தைக் கண்டே விழித்தான் சிவனவனும
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பைப் புனைந்து விடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்து விடு நுண்ணறியை வ ஊட்டி விடு
 வல்லமையைத் தந்து விடு வையகத்தில் வாழ விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பை புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கும் கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு திருமகளே வாருமம்மா
 வீரம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத்திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தானேனம்மா நயந்தென்மைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியளே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதில் மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்து புகழ் தேவியரே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவிடும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிகோருக்கு தொட்டதெல்லாம் ஜெயமாகும்

இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோருக்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்கள் எல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சார்ந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிக விட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்பு கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ் சுடரே காளியுனைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலை போல் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெய் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சகத்திலுள் ளோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்து வர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்களியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்

திருச்சிற்றம்பலம்

காப்பு
நேரிசை வெண்பா

குறள் வெண்பா

அமரரிடர் தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி நூல்

நிலைமாண்டிய ஆசிரியப்பா
சஷ்டியை நோக்கச் சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் சொங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்எனைக் காக்க என்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற
மந்திர வடிவேல் வருக வருக
வாசவன் மருகா வருக வருக
நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
நீறிடும் வேலவன் நித்தம் வருக
சிரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
சரவண பவனார் சடுதியில் வருக
ரவண பவச ரரரர ரரர
ரிஹண பவச ரிரிரிரி ரிரிரி
நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
வசர ஹணப வருக வருக
அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக

என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 பன்னிரண்டு ஆயுதம் பாசங் குசமும்
 பரந்த விழிகள் பன்னிரண்டு டிலங்க
 விரைந்து எனைக் காக்க வேலோன் வருக
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொலி யையும்
 நிலைபெறறென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனிஒளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈரராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மாஃபில்
 பல் பூ ஷணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 டூப்பரி நூலும் முத்தணி மாற்பும்
 செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடர் ஒளிப் பட்டும்
 நவரத்தனம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்
 திருவடி அதனில் சிலம்பொலி முழங்க
 செககண செககண செககண செககண
 மொகமொக மொகமொக மொகமொக மொகென
 நகநக நகநக நகநக நகென
 டிகுகுண டிகுகுகு டிகுகுண டிகுகுண
 ரரரர ரரரர ரரரர ரரர
 ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரிரி ரிரிரி
 ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫௫ ௫௫௫

டிகுடி டிகுடி டிகு டிகு டிகு டிகு
 விந்து விந்து மயிலோன் விந்து
 முந்து முந்து முருகவேன் முந்து
 என்றனை ஆளும் ஏரகச் செல்வ
 மைந்தன் வேண்டும் வர மகிழ்ந்து உதவும்
 லாலா லாலா லாலா வேசமும்
 லீலா லீலா லீலாவிநோத னென்
 உன் திருவடியை உறுதி என்று எண்ணும்
 எண்ணெலை வைத்துன் இணையடிகாக்க
 என் உயிக்கு உயிராம் இறைவன் காக்க
 பன்னிரு விழியால் பாலனைக் காக்க
 அடியேன் வதனம் அழகுவேல் காக்க
 பொடிபுனை நெற்றியை புனிதவேல் காக்க
 கதிர் வேல் இரண்டும் கண்ணினைக் காக்க
 விழிசெவி இரண்டும் வேலவர் காக்க
 நாசிகள் இரண்டும் நல்வேல் காக்க
 பேசிய வாய்தனைப் பெருவேல் காக்க
 முப்பத் திருபல் முனைவேல் காக்க
 செப்பிய நாவைச் செவ்வேல் காக்க
 கன்னம் இரண்டும் கதிர்வேல் காக்க
 என்இளம் கழுத்தை இனியவேல் காக்க
 மார்பை இரத்தின வடிவேல் காக்க
 சேர் இள முலைமார் திருவேல் காக்க
 வடிவேல் இருதோள் வளம்பெறக் காக்க
 பிடரிகளிரெண்டும் பெருவேல் காக்க
 அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாரும் பெருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவேல் காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் குறிகளை அயில்வேல் காக்க

பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக் குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழுந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரண்வேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் எரிருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நந்துணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்கா
 எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வரும்பகல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடியுட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்லபூதம் வாலாஷ் டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்
 பெண்களைத் தொடரும் பிரம ஷதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லிலும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்

கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரரும் மிகுபல ிபய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடி
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் ளென்பும்
 நாகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்பையும்
 பாவைக ளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஓட்டியப் பாவையும் ஓட்டியச் பாவையும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக்
 காலதூ தாணெனைக் கண்டாறகலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிக்கட்டு ஓடப்
 படியினில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கண்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 முட்டு முட்டு முழிகள் பிதுங்கிட
 செக்கு செக்கு செதில் செதலாக
 சொக்கு சொக்கு கூர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 தணலெரி தணல்ஏரி தணலது வாக
 விடு விடு வேலை வெருண்டு அதுஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித்தொடர்ந்து ஓடத்
 தேளும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்

கடிவிட விஷயங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 எறிய விஷயங்கள் எளிதுடனிறங்க
 ஒளிப்பும சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 கூலைசயங் குன்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும
 எல்லாப் பிணியும் எந்தனைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்க உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாக
 உன்னைத் துதிக்க உன்திரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவயொழி பவனே
 அறிநிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 காத்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்துஉறை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தின் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரர் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட

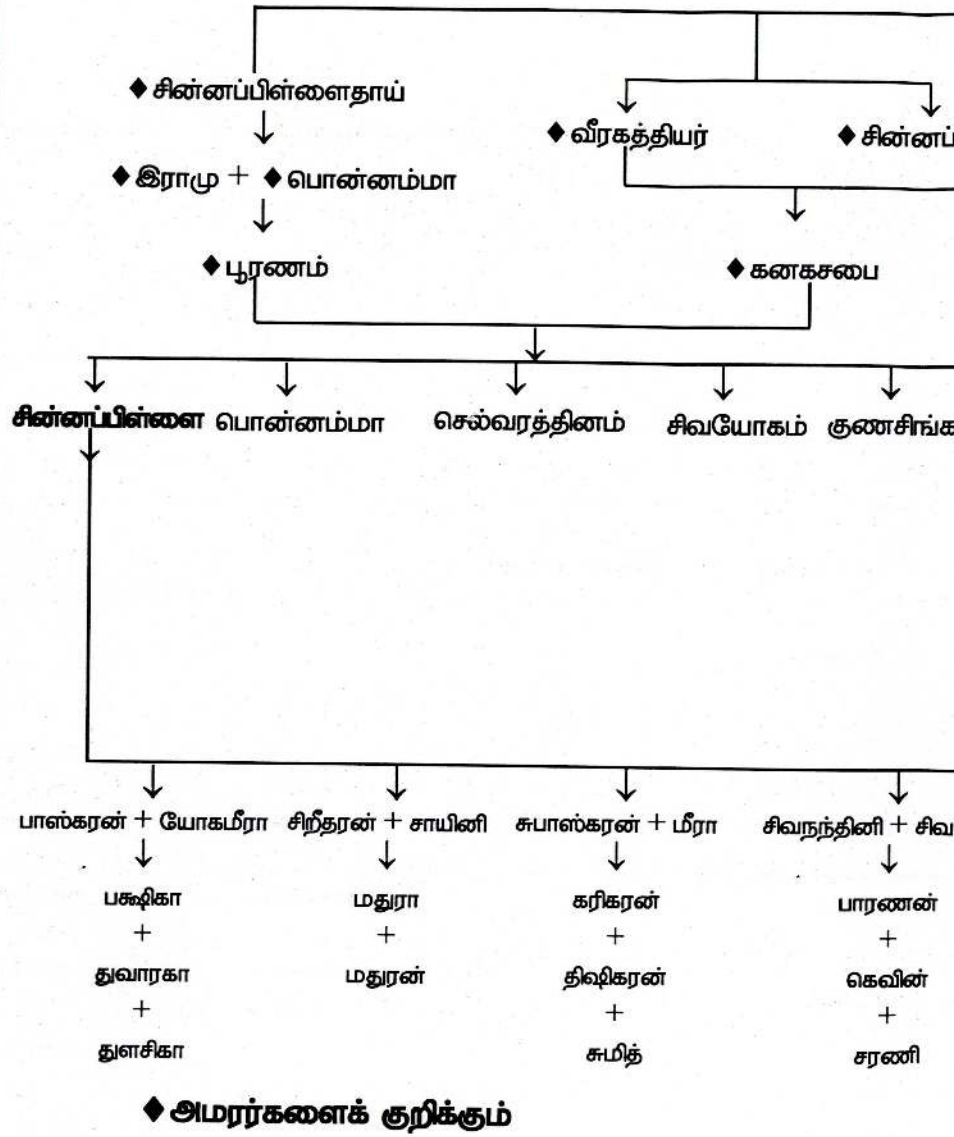

எனதைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்
 பாடினேன் ஆடினேன் பரவச மாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் குடியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியி லணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரட்டி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியேன் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்க வாரணத் துவசம்
 வாழ்க வாழ்கவென வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்து தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள் செய்
 கந்தர் சஷ்டி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட ன்நாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சஷ்டிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப் பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறருக்கொண்டு
 ஒதியே செவித்து உகந்துநீ ரணிண

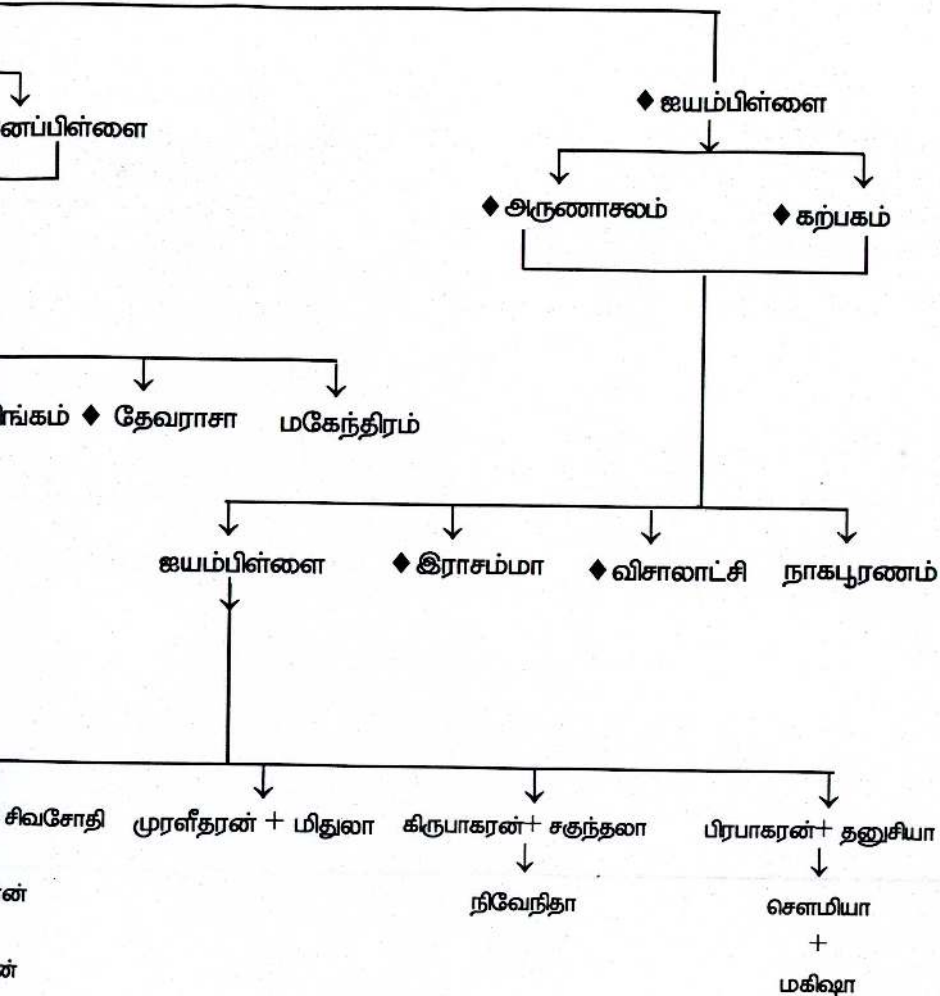

அஷ்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் தருளுவரை
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நாவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்
 நவமத னெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர்கை வேலாங் கவசத் தடியை
 வழியாயக் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியாற் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரை பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கா ரத்தடி
 அறிந்தென துள்ளம் அஷ்டலட் - சுமிகளில்
 வீரலட் சுமிக்கு விருந்துண வாக
 கூரபத் மாவை துணித்தகை யதனால்
 இருபத்தேழிவர்க் குவந்தமு தளித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினி லிருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எணைத்தடுத் தாட்கொள என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனக சபைக்கோர் ரரசே
 மயில்நடமிடுவோய் மலராடி சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சரவண பவ ஓம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்
 சரணஞ் சரணஞ் சண்முகா சரணம்

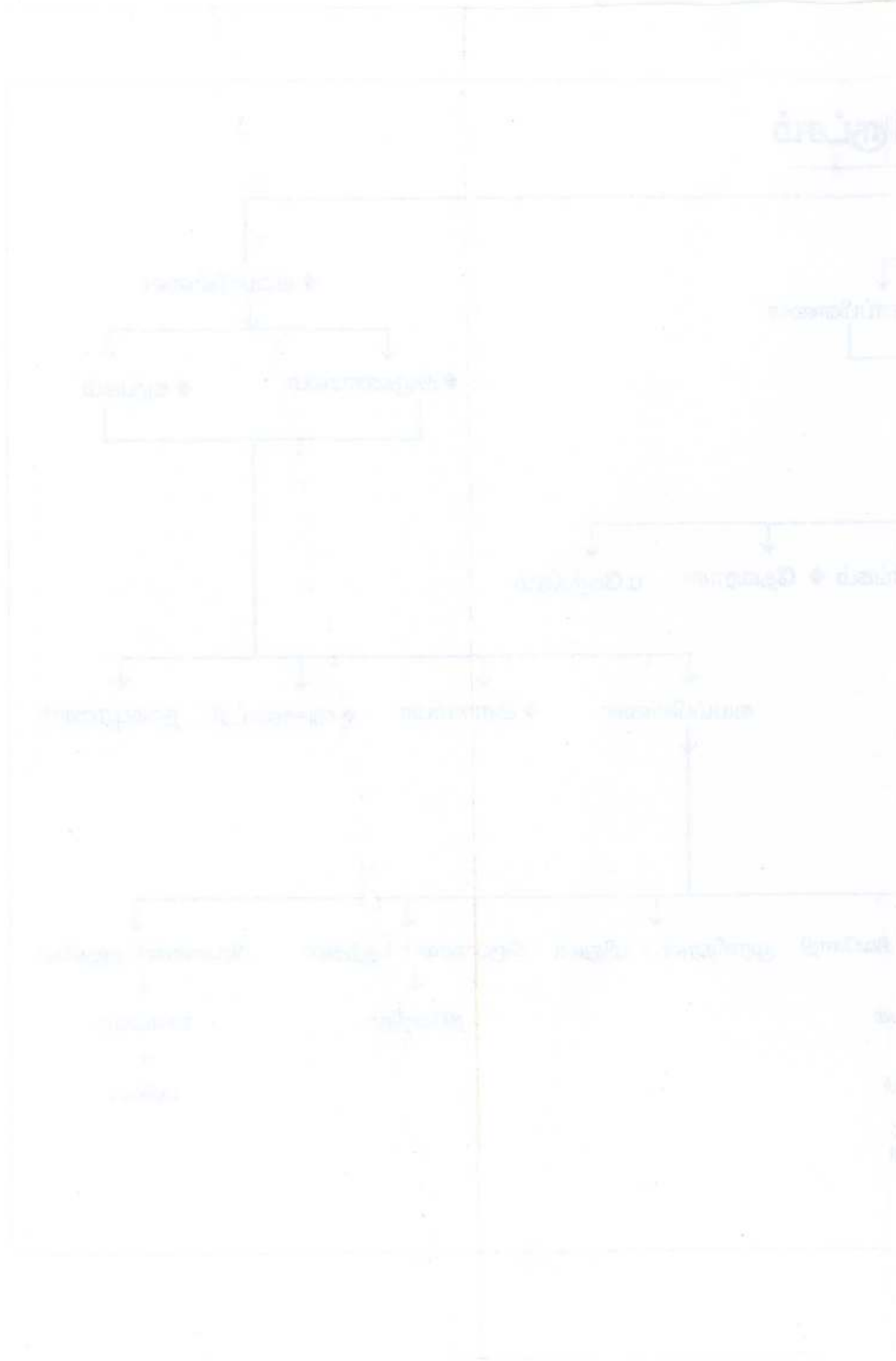
வம்ச விரு

பிருட்சம்

நூல்களும் ஆசிரியர்களும்

அகத்தியம்	- அகத்தியர்
அபிராமி அந்தாதி	- அபிராமிப்பட்டர்
திருப்புகழ்	- அருணகிரிநாதர்
சிலப்பதிகாரம்	- இளங்கோவழகன்
சீறாப்புராணம்	- உமறுப்புலவர்
தக்கயாகப்பரணி	- ஒட்டக்கூத்தர்
திருமுருகாற்றுப்படை	- அப்துல் மஜ்தூப்புலவர்
குறிஞ்சிப்பாட்டு	- கபிலர்
இறையனார் காவியம்	- இறையனார்
நளவெண்பா	- புகழேந்திப் புலவர்.
ஆத்திசூழி	- ஓளவையார்
திருக்குறள்	- திருவள்ளுவர்
இராமாயணம்	- வான்மீகி
பெரியபுராணம்	- சேக்கிழார்
கந்தபுராணம்	- கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
திருவிளையாடற் புராணம்	- பரஞ்சோதி முனிவர்
செகராஜசேகரம்	- அரசகேசரி
தொல்காப்பியம்	- தொல்காப்பியர்
அர்த்த சாஸ்திரம்	- கௌமூல்யர்
சரசோதிமாலை	- போசராச பண்டிதர்
மகாவம்சம்	- மகாநாம தேரோ
யேசு காவியம்	- கண்ணதாசன்
சீவகசிந்தாமணி	- திருத்தக்கதேவர்
மணிமேகலை	- சீத்தலைச்சாத்தனார்
ஆசியஜோதி	- எட்வின் ஆனெல்ட்
திருவாசகம்	- திருவாதவூர்
கலிங்கத்துப்பரணி	- சயங்கொண்டார்
நைடதம்	- அதிவீரராம பாண்டியர்
சிவஞானபோதம்	- மெய்கண்டதேவர்
சாகுந்தலம்	- காளிதாசர்
மனோன்மணியம்	- மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை
பகவத்கீதை	- வேதவியாசர்
மகாபாரதம்	- வேதவியாசகர்

நன்றி நவிலல்

“ நன்றி மறப்பது நன்றி”

எனும் பொய்யா மொழிக்கு இணங்க ஆலங்கேணி, பூநகரி வாழ்ந்த எமது அன்னையாகிய திருமதி ஐயம்பிள்ளை சின்னப்பிள்ளை (பூபதி) அவர்கள் தமிழ் மார்கழித்திங்கள் 01.01.2017 ம் திகதியில் இறைவனடி சேர்ந்த நேரத்திலும் அன்னார் நோயுற்று இருந்த காலப்பகுதியிலும் அன்னாரை நலம் விசாரித்தும் இறைவனடி சேர்ந்த நாளில் உடன் அறிந்து உற்றதுயரில் பங்கு கொண்டும் ஆறுதல் தந்தும் அன்றைய தினம் 04.01.2017 அன்று நடந்தேறிய அந்திமக் கிரியைகளில் எம் துயரில் பங்கு கொண்டு ஆறுதல் தந்தோர்க்கும், மரணச் செய்தி கேட்டு ஓடோடி வந்து உடனிருந்து உதவிப் பங்காற்றியவர்க்கும் மற்றும் தூர இடங்களிலிருந்து வந்து சமூகமளித்தோர்க்கும், பிறநாடுகளிலிருந்து உடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டு அனுதாபம் தெரிவித்து ஆறுதல் அளித்தோர்க்கும் அருகிருந்து ஓடோடி வந்த அயலவர், உற்றார், நண்பர்கள் யாவருக்கும் தொலைவிலிருந்து வருகை தந்த கல்விமான்கள் ஆசிரியர்கள் உயர்அதிகாரிகள் இரங்கலுரை நிகழ்த்திய அன்பர்கள் நண்பர்கள் மற்றும் உற்ற நண்பர்கள் அறிமுக நண்பர்கள் யாவருக்கும் 29.01.2017 அன்று கீரிமலை புனித தீர்த்தத்தில் நடந்த அந்தியேட்டி மோட்ச கிரியைகளில் பங்கு கொண்டோருக்கும் 31.01.2017 அன்று வீட்டில் நடந்தேறிய சபிண்டகரண மோட்ச தீப ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனையில் கலந்து மதிய போசனத்தில் பங்கு கொண்ட அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் கிரியைகளை நாடாத்திய அந்தணப்பெரியார்க்கும் கண்ணீர் மலரஞ்சலி அச்சிட்டு வெளியிட்டும் துயர் பகிர்ந்த அன்பு உள்ளங்களுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் இம் மலரை ஆக்கித் தொகுத்தளித்த கலாபூஷணம் ஆங்கில ஆசிரியர் பொன் - தங்க ஐகந்நாதன் அவர்கட்கும் இம் மலரை அழகுற அச்சிட்ட வேழன் அச்சகத்தாருக்கும் மனம் கனிந்த இதயம் நிறைந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

ஆலங்கேணி, பூநகரி
31.01.2017

கணவருடன் ஆண் மக்கள்,
பெண்மக்கள், மருமக்கள், பேரர்,
பேத்தியர்.

கீதாசாரம்

எது நடந்ததோ
அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ
அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ,
அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையது எதை கீழந்தாய்
எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்?
அதை நீ கீழ்ப்பதற்கு.
எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
அது வீணாகுவதற்கு.
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதைக் கொடுத்தாயோ,
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ,
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது.
மற்றொரு நாள் அது வேறொருவருடையதாகும்.
இந்த மாற்றம் உலக நியதியாகும்.

பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்